

श्रीः
पंचमहायज्ञविधिः

नित्यकर्मभाटे अति उपयोगी शास्त्रीय ग्रंथ.

रचनार तथा प्रसिद्ध करनार
शास्त्री अंबाशंकर कल्याणजी शुक

बलसाडवाला

विज्ञापितः

(आ ग्रंथं स्वामित्व कर्ताये पोताना स्वाधी-
नमां राख्युं छे.)

मुम्बई,
“तत्त्वविवेक” प्रेसमां छाप्युं.

संवत् १९६७ शके १८३२.

किंमत २ आना.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ મંથાલ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીસર્કટ-સંગ્રહ
૩૫૬૯

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૫૬૧

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ યંત્રાલય

વિષય પર: ૪૪૪

॥ पंचमहायज्ञः ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥

स्वाध्यायेन ब्रतैर्होमैस्त्रैविद्येनेज्यया सुतैः
महायज्ञैश्च यज्ञैश्च ब्राह्मीयं क्रियते तनुः

प्राह्मણादि द्विजभात्रे वेदाध्ययन કરવાથી (ब्रतैः) मधुमांसादि
वर्जित पदार्थवाणा नियमोपदे (होमैः) सायं प्रातः होम अथवा
सावित्र्यहोमवदे (त्रैविद्येनेज्यया) उत्तम व्रत विषेशे करी तेमज
देवता ऋषिओ अने पितरोने पूजन तथा श्राद्धादि क्रियाथी प्रसन्न
करी. (सुतैः) गृहस्थाश्रमभां नियमित रहि प्रज उत्पन्न करीने,
(महायज्ञैः) संध्यातर्पण पूजन अलि विगेरे आगण अतावेला
अनुक्रमથી पंचमहायज्ञ करी.) (यज्ञैः) ज्योतिषोभादि महाया-
गोपदे (ब्राह्मी) ब्रह्मप्राप्तियोग्या ब्रह्मज्ञान प्राप्त थवाभां (इयं तनुः)
आ देह साक्ष्य गणाय छे. भाटे द्विजोओ उपर दर्शाव्या प्रमाणे
संपूर्ण क्रिया शास्त्राधारेण थायछे ओम मानी नीचे अतावेला
पंचमहायज्ञविधिनुं सेवन अवश्य करवुं जेधओ.

(संध्या शब्दનો અર્થ.)

अहो रात्रस्य यः संधिः सूर्यनक्षत्रवर्जितः ॥

सा तु संध्या समाख्याता मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः

દીવસ અને રાત્રિનો જે સંધિ થવાનો સમય હોય છે. તથા જેમાં સૂર્ય તથા નક્ષત્ર તારાઓનું સ્પષ્ટ રીતે દર્શન થતું નથી તે સમયને તત્વવેત્તા મહાત્મા મુનિઓએ સંધ્યા કહ્યો છે.

સંધ્યા કરવાથી શું ફળ થાય છે.

અત્રિ:

સંધ્યામુપાસતે ये तु सततं शंसितव्रताः ॥

विधूतपापास्ते यांति ब्रह्मलोकं सनातनम् ॥

જેઓ પોતાના નિયમમાં રહીને દરરોજ સંધ્યોપાસના કરે છે. તેઓ પોતાનાં પાપોને દૂર કરી સનાતન અવિનાશિ બ્રહ્મલોકમાં જાય છે.

તેમજ યાજ્ઞવલ્ક્ય ઋષિએ પણ કહ્યું છે કે જેઓ ન કરવાનાં કામો કરવાથી પોતાના પાપમાં પરિપક્વ થયેલા છે તેઓને પણ પવિત્ર કરવામાં બ્રહ્માએ જગત્ રચ્યું તે સમયે તેના કર્મ સાથે સંધ્યા રચી હતી. રાત્રી તથા દિવસમાં અજાણપણે કરેલાં પાપને સંધ્યા મટાડે છે.

સંધ્યા ન કરવાથી થતા હોષો.

संध्या येन न विज्ञाता संध्या येनानुपासिता ।

जीवमानो भवेच्छूद्रो मृतः श्वा चाभिजायते ॥

સંધ્યા જેણે જાણી નથી. તેમ જાણીને જેણે કરી નથી. તે જીવતાં છતાં શૂદ્રના જેવો સમજવો. એટલે પોતાના તેજને

તથા જાતિને કલંક લગાડવા જેવો થાયછે. અને મરણ પામ્યા પછી પશુયોનિ જેવા કે કૂતરાની જાતિમાં ઉત્પન્ન થાયછે. તેમજ સંધ્યા કર્યા શિવાય બીજાં કર્મનો આરંભ કરે છે તો તે કર્મનું ફલ મળતું નથી. તેમ પોતે અશુદ્ધ ગણાય છે. માટે સંધ્યાની આવશ્યકતાની જરૂર છે. આ પંચમહાયજ્ઞ સંબંધી અનેક પ્રમાણો છે પરંતુ જેમ અને તેમ મનુષ્યની પ્રવૃત્તિ સત્કર્મમાં રહે એટલા માટે આગળ પ્રયોગ દર્શાવું છું.

(સંધ્યાપ્રયોગઃ)

પ્રથમ શુદ્ધ સ્નાન કરી ધોયત્રું વસ્ત્ર પેહેરી પૂર્વ દિશાતરફ મુખ કરી આસનપર બેસી નીચે લખેલા મંત્રવડે ભસ્મ ધારણ કરવી.

ૐ ત્ર્યાયુષંજમદગ્નેઃ-લલાટે (કપાલે) ૐ કશ્યપસ્ય ત્ર્યાયુષં-મૌવાયાં (ગલે) ૐ યદેવેષુત્ર્યાયુષં-દક્ષિણાંસે (ખભે) ૐ તન્નો-અસ્તુત્ર્યાયુષં-હૃદયે (છાતીએ).

ઉપર પ્રમાણે ભસ્મ ધારણ કર્યા બાદ નીચેના મંત્રથી ત્રણવાર આચમન કરવું.

ૐ કેશવાય નમઃસ્વાહા । ૐ નારાયણાય નમઃસ્વાહા । ૐ માધવાય નમઃસ્વાહા ॥ ગોવિંદાય નમઃસ્વાહા ॥

(શિશ્વાબન્ધનમ્)

ॐ भूर्भुवः स्वः ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोदेव
 स्यधीमहि ॥ धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

ઉપરનો મંત્ર લાણી શિખા બાંધવી. પછી નીચે લખેલા મંત્ર-
 વડે ત્રણ વાર પ્રાણાયામ કરવો.

ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ महः ॐ जनः
 ॐ तपः ॐ सत्यं ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोदेव-
 स्यधीमहि ॥ धियो यो नः प्रचोदयात् ॐ आपो
 ज्योती रसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम्

નીચેના મંત્રોથી શરીરને સ્પર્શ (ન્યાસ) કરવો.

(ન્યાસાઃ)

ॐ वाङ्मआस्येऽस्तु (મુખને સ્પર્શ કરવો)

ॐ नसोर्मे प्राणोस्तु (નાકને)

ॐ अक्षणोर्मे चक्षुरस्तु (આંખને)

ॐ कर्णयोर्मे श्रोत्रमस्तु (કાનને)

ॐ बाह्योर्मे बलमस्तु (બંને બાહુને)

ॐ ऊर्वोर्मे ओजोऽस्तु (બંને જંધાને)

ॐ अरिष्टानि मेंऽगानि तनूस्तन्वामेसहसंतु (આખા શરીરને)

(પછી માસ, પક્ષ, તિથિ, વારનું અનુક્રમે ઉચ્ચારણ કરીને સંકલ્પ કરવો)

અગ્નિયાદિ૦ મમોપાત્તદુરિતક્ષયાર્થ (પ્રાતઃ) સંધ્યોપાસનમહં કરિષ્યે.

આ પ્રમાણે પ્રાતઃ, મધ્યાન્હ અને સાયં એવો સમયે સમયે સંકલ્પ કરવો. બાદ નીચેના ત્રણ મંત્રો વડે માર્જન કરવું.

(માર્જનમ્)

ૐ આપોહિષ્ઠામયોભુવસ્તાનઋર્જેદધાતન ॥ મહે-
રણાયચક્ષસે ॥ ૧ ॥

ૐ યોવઃ શિવતમોરસસ્તસ્યભાજયતેહનઃ ॥
ઉશતીરિવમાતરઃ ॥

ૐ તસ્માઅરંગમામવોયસ્યક્ષયાયજિન્વથ ॥
આપોજનયથાચનઃ ॥

(અઘર્પણં)

(જમણા હાથમાં જલ લઈ સુધીને ડાબી બાજુપર નીચેના મંત્ર ભણીને ફેંકી દેવું).

ૐ દ્રુપદાદિવમુમુચાનઃ સ્વિન્નઃ સ્નાતોમલાદિવ
પૂતંપવિત્રેણેવાજ્યમાપઃ શુંઘંતુમૈનસઃ ॥

ત્યાર બાદ નીચેના મંત્રથી સૂર્યનારાયણને ગંધપુષ્પ અક્ષત
તથા જલવડે ત્રણવાર અર્ધ્ય કરવા.

(અર્ઘ્યપ્રદાનં)

ૐ ભૂર્ભુવઃ સ્વઃ ૐ તત્સવિતુર્વરેણ્યંભર્ગોદેવસ્ય
ધીમહિ ॥ ધિયોયોનઃપ્રચોદયાત્ ॥
બ્રહ્મસ્વરૂપિણે સૂર્યનારાયણાય નમઃ इदं अर्घ्यं
दत्तंनमમ ॥

કહાચિત્ કાલાતિક્રમ થયો હોય તો નીચેના મંત્રથી ચોથો
અર્ધ્ય આપવો.

ૐ આકૃષ્ણેનરજસાવર્તમાનો
નિવેશયન્નમૃતંમર્ત્યંચ ॥
હિરણ્યયેનસવિતારથેના
દેવોયાતિભુવનાનિપશ્યન્ ॥

ત્યાર બાદ બંને હાથમાં ગંધપુષ્પ લઈ ઉગ્રા હાથ કરી સૂર્ય-
નારાયણ સન્મુખ નીચેના ૪ મંત્રોવડે સ્તુતિ કરવી.

(ઉપસ્થાનમ્)

ૐ ઉદ્ધયંતમસસ્પરિસ્વઃપશ્યંતઉત્તરમ્ ॥
દેવંદેવત્રામૂર્યમગન્મજ્યોતિરુત્તમમ્ ॥ ૧ ॥

ॐ उदुत्यंजातवेदसंदेवं वहंति केतवः ॥

दृशे विश्वायसूर्गम् ॥ २ ॥

ॐ चित्रं देवानामुदगादनीकं

चक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः ॥

आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं

सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ ३ ॥

ॐ तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् ॥

पश्येमशरदः शतं जीवेमशरदः शतं

शृणुयामशरदः शतं प्रब्रवामशरदः शतमदीनाः

स्यामशरदः शतं भूयश्च शरदः शतात् ॥ ४ ॥

आ प्रमाणे चार मंत्रो लक्ष्म्या आह गंध पुष्प सूर्यनारायणने
चढावी देव. आह गायत्री च्य भाटे ध्यान करवुं.

ॐ तेजोसि शुक्रमस्यमृतमसि धामनामासि

प्रियं देवानामनाधृष्टं देवयजनमसि ॥

(गायत्रीजपः)

ॐ भूर्भुवः स्वः ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं

भर्गोदेवस्यधीमहि ॥

धियो योनः प्रचोदयात् ॥

ઉપરના મંત્રવડે યથાશક્તિ જપ કરવો. જપનિવેદનં.

ॐ देवागातुविदोगातुंवित्वागातुमित ॥

मनसस्पतइमंदेवयज्ञं स्वाहावातेधाः ॥

(સંકલ્પઃ)

अनेन यथाशक्त्या (प्रातः) संध्योपासनेन

तत्सत् परमेश्वरः प्रीयतां नमम ॥

પછી ભસ્મનો ત્યાગ કરી તિલક ધારણ કરવું. ઉપર દર્શાવ્યા પ્રમાણે સંધ્યા કરવાથી પોતાના ચિત્તની શુદ્ધિ થાય છે. તથા જ્ઞાન પ્રાપ્ત થઈ પછી મોક્ષગતિ મળે છે.

૨ (દેવતાપૂજનમ્)

कात्यायनः—

आदित्यं गणनाथं च देवीं रुद्रं च केशवम् ॥

पंचदैवत्यमित्युक्तं सर्वकर्मसु योजयेत् ॥

સૂર્ય, ગણપતિ, દેવી, શંકર, વિષ્ણુ આપ્રમાણે પંચાયતનમાં પાંચ દેવતાઓનું દરરોજ પૂજન કરવું કારણ કે એ પાંચે દેવતાઓ પંચમહાભૂતના કારણ છે તથા સર્વ સુખના આપનારા

એજ છે માટે પાંચ દેવતામાં અભેદ બુદ્ધિ રાખી દરેક ગ્રાહણો તથા સદગૃહસ્થે પૂજન કરવા તત્પર રહેવું.

પંચાયતન દેવતામાં પોતાના કુલાચાર તથા ઇષ્ટ ભાવ પ્રમાણે દરએકને પૂજન કરવાની રીતિ—

૧ ગણપતિપંચાયતન—પ્રમુખ હોય તો મધ્યમાં ગણપતિ, ઇશાનમાં વિષ્ણુ, અગ્નિકોણમાં શંકર, નૈઋત્યમાં સૂર્ય અને વાયુ કોણમાં દેવી. આપ્રમાણે ગણપતિ પંચાયતનમાં દેવતાસ્થાપન કરવું.

૨ શિવપંચાયતન—પ્રમુખ હોય તો મધ્યભાગમાં શંકર, ઇશાનમાં વિષ્ણુ, અગ્નિમાં સૂર્ય, નૈઋત્યમાં ગણપતિ, અને વાયુ કોણમાં દેવીનું સ્થાપન કરવું.

૩ વિષ્ણુપંચાયતન—પ્રમુખ હોય તો મધ્યમાં વિષ્ણુ ઇશાનમાં શંકર, આગ્રિકોણમાં ગણપતિ, નૈઋત્યમાં સૂર્ય. અને વાયુ કોણમાં દેવીનું સ્થાપન કરવું.

૪ દેવીપંચાયતન—દેવીપંચાયતનના પ્રમુખપણામાં મધ્યમાં દેવી, ઇશાનમાં વિષ્ણુ, અગ્નિકોણમાં શંકર, નૈઋત્યમાં ગણપતિ તથા વાયુ કોણમાં સૂર્યની સ્થાપના કરવી.

૫ સૂર્યપંચાયતન—જ્યારે સૂર્યને પ્રમુખપણું હોય ત્યારે મધ્યમાં સૂર્ય, ઇશાનમાં શંકર, તથા અગ્નિકોણમાં ગણપતિ, અને નૈઋત્યમાં વિષ્ણુ તથા વાયુકોણમાં દેવીનું સ્થાપન કરવું.

ઉપર દર્શાવ્યાપ્રમાણે જેને જે દેવતા વિશેષ ઇષ્ટતમ હોય તે પ્રમાણે પંચાયતનદેવતાનું પૂજન કરવું. પરંતુ સર્વ દેવતા

અમેદરૂપ છે એમ માનવું. કારણ કે વેદમાં તથા ધર્મશાસ્ત્રના અંથોમાં દેવતા પૂજનનો વિશેષ મહિમા બતાવેલો છે.

स्वयं यजति चेद्देवं उत्तमा सोदरात्मजैः ॥

मध्यमा या यजेत् भृत्यैरधमा याजनक्रिया ॥

धर्मार्जितधनक्रीतैर्यः कुर्यात् केशवार्चनं

उद्धरेत्स्वेन सहितान् दश पूर्वान् दशापरान् ॥

પોતેજ પુત્રો તથા ભાઈ ભાંડુ સહિત પૂજન કરે છે તો ઉત્તમ કહેવાય છે. પોતે અશક્ત હોવાથી તથા કારણસર બીજા (ભૂત્યવર્ગ) પાસે પૂજન કરાવવામાં આવે છે તે મધ્યમ કહેવાય છે. અને પોતેજ પારકાંને ઘેરે જઈ સ્વાર્થ માટે ધન લઈ પૂજન કરે છે તે અધમ પૂજા કહેવાય છે.

કારણ કે ધર્મથી મેળવેલા ધનનો મુખ્ય લાભ તો એજ છે કે પ્રભુપ્રીત્યર્થ સત્કર્મમાં ખરચેલા દ્રવ્યથી પોતાના દશ પૂર્વજો તથા થનારી દશ પેઢી અને પોતે મળીને એકંદર એકવીશ પેઢીનો ઉદ્ધાર (પાવન) થાય છે.

ઉપર દર્શાવ્યાપ્રમાણે જેઓ વરતતા નથી એટલે કોઈપણ દેવતામાં આસ્તિકબુદ્ધિ પ્રમાણે જેઓ વરતતા નથી તેની તેટલી પેઢી (વંશ) ધીમે ધીમે નીચે થતી જાય છે. માટે દરરોજ પંચાયતન દેવતાનું પૂજન શ્રદ્ધાપૂર્વક કરવું.

(ષોડશોપચારપૂજાક્રમઃ)

આચમ્ય પ્રાણાનાયમ્ય ॥ શ્રીમન્મહાગણાધિપતયે
 નમઃ ॥ સુમુખશ્ચૈકદંતશ્ચ કપિલો ગજકર્ણકઃ ॥
 લંબોદરશ્ચ વિકટો વિઘ્નનાશો ગગાધિપઃ ॥

(સંકલ્પઃ)

અદ્યેત્યાદિ૦ મમ શ્રુતિસ્મૃતિ પુરાણોક્તફલ-
 પ્રાપ્ત્યર્થે ષોડશોપચારૈઃ અમુકપંચાયતનદેવતા-
 પૂજનમહં કરિષ્યે ॥

તત્રાદૌ કલશસ્થવરુણપૂજનમ્, શંખઘંટાર્ચનં
 કરિષ્યે ॥

ઉપર પ્રમાણે સંકલ્પ કર્યાબાદ ૐ તત્વાયામીતિ૦ વરુણં સંપૂજ્ય૦
 શંખ અને ઘંટાનું પૂજન કરવું.

ૐ અગ્નિર્ઋષિઃ પવમાનઃ પાંચજન્યઃ પુરોહિતઃ ॥ તમીમહેમહા-
 ગયં ॥ આ મંત્રથી પાંચજન્ય (શંખ) નું પૂજન કરવું.

(આવાહનં) (વામકરે)

ૐ સહસ્રશીર્ષાપુરુષઃ સહસ્રાક્ષઃ સહસ્રપાત્ ॥
 સમૂમિદ્સર્વતસ્પૃત્વાત્યતિષ્ઠદશાંગુલમ્ ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपंचायतनदेवता-
भ्योनमः आवाहनपूर्वकं ध्यायामि ॥ १ ॥

गणानां त्वा० मंत्रथी गणपतिनुं । नमः शंभवाय० मंत्रथी
शंकरनुं । इदं विष्णु० मंत्रथी विष्णुनुं । अंवे० मंत्रथी देवीनुं
आकृष्णने० मंत्रथी सूर्यनुं ध्यानं करवुं. आ प्रभाते पंचायतन
देवताओंनुं ध्यानं कर्त्ता पाद नीचे प्रभाते सर्वनुं ओं तंत्रथी
पूजनं करवुं.

(आसनं) (दक्षिणकरे)

ॐ पुरुषएवेदद्वैतं सर्वं यद्भूतं यच्च भाव्यम् ॥

उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपंचायतनदेवताभ्यो-
नमः आसनं (पुष्पं) समर्पयामि ॥

(पाद्यं) (वामपादे)

ॐ एतावानस्यमहिमा तोज्यायांश्च पूरुषः ।

पादोऽस्य विश्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुक पंचा० देवताभ्यो-
नमः पाद्यं सम० ॥ ३ ॥

(अर्घ्य) (दक्षिणपादे)

ॐ त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत्पुनः ।
 ततो विष्वङ् व्यक्रामत्साशनानशनेऽभि ॥
 ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपं० दे० नमः
 अर्घ्यं समर्पयामि ॥ ४ ॥

(आचमनीयं) (वामजानौ)

ॐ ततो विराडजायत विराजोऽधिपूरुषः ॥
 सजातो अत्यरिच्यत यश्चाद्भूमिमथोपुरः ॥
 ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपं० दे० नमः
 आचमनीयं स० ॥ ५ ॥

(पंचामृतस्नानं)

ॐ पंचनद्यः सरस्वतीमपियंति सस्रोतसः ॥
 सरस्वती तु पंचधा सोदेशोऽभवत्सरित् ॥
 ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपं० दे० नमः
 पंचामृतस्नानं स० ॥

(शुद्धोदकस्नानं) (दक्षिणजानौ)

ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतःसंभृतंपृषदाज्यम् ॥

पशूंस्तांश्चक्रेवायव्यानारण्याग्राम्याश्चये ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपं० दे० नमः शुद्धोदकस्नानं० ॥ ६ ॥

ॐ आपोहिष्ठामयोभुवः ॥ १ ॥ ॐ योवः-

शिवतमो० ॥ २ ॥ ॐ तस्माअरंग० ॥ ३ ॥

इति त्रिभिर्मंत्रैः अभिषेकः ॥

(वस्त्रं) (वामकक्ष्यां)

तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतऋचःसामानिजज्ञिरे ॥

छंदाँसिजज्ञिरेतस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥

(यज्ञोपवीतं) (दक्षिणकक्ष्यां)

ॐ तस्मादश्वाअजायंतयेकेचोभयादतः ॥

गावोहजज्ञिरेतस्मात्तस्माज्जाताअजावयः ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपं० दे० नमः यज्ञो-

पवीतं (अक्षतान्वा) समर्पयामि ॥

(गंधं) (नाभौ)

ॐ तंयज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन् पुरुषं जातमग्रतः ॥

तेन देवा अयजन्त साध्या ऋषयश्च ये ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपंचायतनदेवता-
भ्यो नमः गंधं समर्पयामि ॥ पश्चात् गणपतये-
दूर्वाः । शंकराय बिल्वदलानि । विष्णवे तुलसी-
दलानि अर्पयेत् ॥

(पुष्पाणि) (हृदये)

ॐ यत्पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् ॥

मुखं किमस्यासीत् किं बाहू किमूरूपादा उच्येते ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपंच० देवताभ्यो नमः
पुष्पाणिस० ॥

(धूपं) (वामकुक्षौ)

ॐ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्बाहू राजन्यः कृतः ॥

ऊरूतदस्य यद्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रोऽजायत ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपंच० दे० नमः धूपं
आग्रापयामि ॥

(दीपं) (दक्षिणकुक्षौ)

ॐ चंद्रमामनसोजातश्चक्षोः सूर्योऽजजायत ॥
 श्रोत्राद्वायुश्चप्राणश्चमुखादग्निरजायत ॥
 ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपं० दे० नमः दीपं
 दर्शयामि ॥

(नैवेद्यं) (कंठे)

ॐ नाभ्याआसीदंतरिक्षदृशीर्णोद्यौःसमवर्तत ॥
 पद्भ्यांभूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथालोकाँअकल्पयन् ॥
 ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपं० दे० नमः
 नैवेद्यंस० ॥

ॐ प्राणायस्वाहा । ॐ अपानायस्वाहा ।
 ॐ व्यानायस्वाहा । ॐ समानायस्वाहा ।
 ॐ उदानायस्वाहा । नैवेद्यांतेहस्तप्रक्षालनार्थं
 मुखप्रक्षालनार्थं पानीयंस० ॥ करोद्धर्तनार्थं
 चंदनं समर्पयामि ॥

(तांबूलम्) (मुखे)

ॐ यत्पुरुषेणहविषादेवायज्ञमतन्वत ॥

वसंतोस्यासीदाज्यंग्रीष्मइध्मःशरद्धविः ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपं० दे० नमः पूगी-
फलतांबूलदक्षिणांस० (तदभावेगंधपुष्पं)

(आरातिकं) (नेत्रयोः)

ॐ सप्तास्यासन्परिधयस्त्रिःसप्तसमिधः कृताः
देवायद्यज्ञंतन्वानाअबध्नन्पुरुषंपशुम् ॥ॐ भूर्भुवः स्वः श्री अमुकपं० दे० नमः प्रद-
क्षिणापूर्वकं आरातिकंस० ॥

(पुष्पांजलिः) (शिरसि)

ॐ यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवा-

स्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् ॥

तेहनाकंमहिमानःसचंत

यत्रपूर्वेसाध्याःसंतिदेवाः ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीअमुकपं० दे० नमः मंत्र-
पुष्पांजलिं समर्पयामि ॥

(प्रार्थना)

ॐ अद्भ्यः संभृत० इत्यारभ्य श्रीश्च ते इत्यंतेन
षण्मंत्रेण स्तुतिः ॥

आवाहनं न जानामि न जानामि तवार्चनम् ॥

पूजांचैव न जानामि क्षमस्व परमेश्वर ॥

अन्यथा शरणं नास्तित्वमेव शरणं मम ॥

तस्मात्कारुण्यभावेन रक्षस्व परमेश्वर ॥

(शक्तिश्चेत् गणेशसूक्तं (शीर्षं) शिवस्य-नमस्ते ६६ मंत्रात्मको
रौद्राध्यायः ॥ विष्णोः पुरुषसूक्तं २२ मंत्राः ॥ देव्याः देवीसूक्तं
अहंविश्वे० ॥ सूर्यस्य विभ्राद् मंडलब्राह्मणादि० आ० अधा वैदिक
प्रमाणं मंत्रो ते ते देवतापरत्वं छे. भाटे शक्ति प्रमाणे
पाठ करवो.)

(संकल्पः) अनेन ध्यानावाहनादि षोड-
शोपचारैः कृतेन पूजनेन श्री अमुकपंचायतन
देवताः प्रीयंतां नमम ॥ इति देवतापूजनं

ઉપરપ્રમાણે દેવપૂજન કર્યાબાદ તર્પણ કરવા અગાઉ
બ્રહ્મયજ્ઞનો પાઠ ભણી જવો.

(અથ બ્રહ્મયજ્ઞ:).

સ્યાધ્યાયો બ્રહ્મયજ્ઞઃ મનુઃ—નિચે દર્શાવેલા બ્રહ્મયજ્ઞનો પાઠ
કરવાથી અનંત ફલ મલેછે. માટે બની શકે તેમ “બ્રહ્મયજ્ઞ”
કરવો. પ્રથમ આચમન, પ્રાણાયામ કરી નિચે પ્રમાણે
સંકલ્પ કરવો.

અઘર્વોઞ્ચરિત એવં ગુણવિશેષણ વિશિષ્ટાયાં શુભપુણ્ય તિથૌ
મમ આત્મનઃ શ્રુતિસ્મૃતિ પુરાણોક્તફલપ્રાપ્ત્યર્થં ઐ તત્સત્
પરમેશ્વર પ્રીત્યર્થં યથાશક્તિ બ્રહ્મયજ્ઞેનાહં યક્ષ્યે । ઉપરપ્રમાણે
સંકલ્પ કર્યાબાદ પવિત્રેસ્થો વૈષ્ણવ્યૌં એ મંત્રથી હાથમાં
વીંટી પેહેરવી.

ૐ ઇષેત્વાદિષુ મંત્રેષુ સ્વં બ્રહ્માતેષુ દશમણવ સહિતેષુયાઃ
ક્રિયાઃ તત્ર વિવસ્વાન્ ઋષિઃ પ્રજાપતિર્દેવતા । સર્વાણિ છંદાંસિ
સર્વાણિ સામાનિ પ્રતિલિંગોક્તા દેવતા બ્રહ્મયજ્ઞે વિનિયોગઃ ઉપર
પ્રમાણે બીજે સંકલ્પ કર્યાબાદ નિચે લખવા મુજબ ન્યાસ
કરવા.

ૐ ગૌતમભરદ્વાજાભ્યાં નમઃ નેત્રયોઃ । ૐ વિશ્વામિત્ર જમ-
દગ્નિભ્યાં નમઃ—શ્રોત્રયોઃ ॥ ૐ વસિષ્ઠકશ્યપાભ્યાં નમઃ—નાસિ-

कयोः ॥ ॐ अत्रयेनमः—वाचि ॥ ॐ गायत्र्यग्निभ्यां नमः—
 शिरसि ॥ ॐ उष्णिक् सवितृभ्यां नमः—ग्रीवायां ॥ ॐ बृहती
 बृहस्पतिभ्यां नमः—अनूके ॥ ॐ बृहद्रथंतस्वरद्यावा पृथिवीभ्यां
 नमः—बाहोः ॥ ॐ त्रिष्टुप् इन्द्राभ्यां नमः—नाभौ ॥ ॐ जग-
 त्यादित्याभ्यां नमः—श्रोण्योः ॥ ॐ अतिच्छंदा प्रजापतिभ्यां
 नमः (लिंगे) ॐ यज्ञायज्ञिय वैश्वानराभ्यां नमः—गुदे ॥ ॐ
 अनुष्टुप् विश्वेभ्यो देवेभ्योनमः—ऊर्वोः ॥ ॐ पंक्तिमरुद्भ्यो
 नमः—जान्वोः ॥ ॐ द्विपदाविष्णुभ्यां नमः—पादयोः ॥ ॐ
 विच्छंदावायुभ्यां नमः—नासापुटस्थप्राणेषु । ॐ न्यूनाक्षराच्छं-
 दोभ्योनमः—सर्वांगेषु ॥ एवं अंगानि योजयित्वा वेदमयः
 संपद्यते ॥

ॐ भूर्भुवः स्वः ॐ तत्सवितु० ॥ १ ॥ ॐ इषेत्वोर्जेत्वा
 वायवस्थ देवोवः सविता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणऽआप्यायध्व
 मग्त्र्याऽइंद्राय भागं प्रजापती रनमीवाऽअयक्ष्मामावस्तेन ईशतमा-
 घशर्हंसोध्रुवाऽअस्मिन्नोपतौस्यात् बर्हीर्यजमानस्य पशून् पाहि
 ॥ २ ॥ वसोः पवित्रम् ॥ हिरण्यमेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं
 मुखं ॥ यो सावादित्ये पुरुषः सोसावहम् ॥ ३ ॥ ॐ ३म् स्वं
 ब्रह्मः ॥ व्रतमुपैख्यनन्तरेणा हवनीयं च गार्हपत्यं च प्रांक्तिष्ठ-
 ऋप उपस्पृशति । तद्यदप उपस्पृशति अमेध्योवै पुरुषो यदनृतं
 वदति तेन पूतिरंतरतो मेध्यावा आपोमेध्यो भूत्वा व्रतमुपयानीति

पवित्रं वा आपः पवित्रपूतो व्रतमुपयानीति तस्माद्वा अप उप-
 स्पृशति ॥ १ ॥ सोऽग्निमेवा भीक्षमाणो व्रतमुपैति । ॐ पूर्णमदः
 पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णं मुदुच्यते । पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवाव-
 शिष्यते ॥ ॐ खं ब्रह्म । ॐ खं पुराणं ॐ वायुरेवमिति
 हस्माह कौरव्यायणीपुत्रो वेदं यं ब्रह्मणा विदुर्वेदेन नयद्वेदितव्यं ॥
 ॐ प्राश्नी पुत्रादासुरिवासिनः प्राश्नी पुत्र आसुरायणादासु-
 रायण आसुरेरासुरीर्याज्ञवल्क्यात् याज्ञवल्क्य उद्दालकात् उद्दाल-
 लकोऽरुणादरुण उपवेशेऽरुणेशिः कुश्रेः कुश्रिः वाजश्रवसो वाज-
 श्रवा जिह्वावतो बाध्योगाज्जिह्वावान् बाध्यो गोऽसितात् वार्षग-
 णादसितो वार्षगणो हरितात् कश्यपात् हरितः कश्यपः शिल्पात्
 कश्यपात् शिल्पः कश्यपः कश्यपात् नैध्रुवेः कश्यपो नैध्रुविर्वाचो
 वाक् अंभिण्या अंभिण्यादित्यादादित्या नीमानि शुक्लानि
 यजूंषि वाजसनेयेन याज्ञवल्क्येन आख्यायन्ते ॥ २ ॥ ॐ
 अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् ॥ होतारं रत्नधातमं
 ॥ ३ ॥ ॐ अग्नयाहि वीतये गणानो हव्यदातये ॥ निहोता
 सत्सिबर्हिषि ॥ ४ ॥ ॐ शन्नोदेवीरभिष्टय आपोभवंतु पीतये ॥
 शंयोरभिस्रवंतुनः ॥ चतुर्वेदानंतरं अंगानि पठेत्-अथानुवा-
 कान् वक्ष्यामि । मंडलं दक्षिण मक्षि हृदयम् । अथ शिक्षां
 प्रवक्ष्यामि । अथातोऽधिकारः फलयुक्तानि कर्माणि । अथातो-
 गृह्यस्थालीपाकानां कर्म । वृद्धिरादैच् । समाम्नायः समाम्नातः ।

મયરસતજભનલગસંમિતં । પંચ સંવત્સરમયં યુગાધ્યક્ષમ્ ।
 ગૌઃગ્માઃ । અથાતૌ ધર્મજિજ્ઞાસા । અથાતૌ બ્રહ્મજિજ્ઞાસા । યોગી-
 શ્વરં યાજ્ઞવલ્ક્યં । નારાયણં નમસ્કૃત્ય । ઇતિ વિદ્યાતપોયોનિર-
 યોનિર્વિષ્ણુરીડિતઃ ॥ વાગ્યજ્ઞેનાર્ચિતો દેવઃ પ્રીયતાં મેજનાર્દનઃ ॥
 આપ્રમાણે બ્રહ્મયજ્ઞના છેવટ યસ્ય સ્મૃત્યા ૦ ભણી સંકટપ
 કરવો. અનેન બ્રહ્મયજ્ઞાણ્યેન કર્મણા શ્રીભગવાન્ પરમેશ્વરઃ
 પ્રીયતામ્ ॥

૩ (અથ તૃતીયઃ પિતૃયજ્ઞઃ)

(તર્પણમ્)

મનુઃ

અધ્યાપનં બ્રહ્મયજ્ઞઃ પિતૃયજ્ઞસ્તુ તર્પણમ્ ॥
 હોમો દૈવો બલિર્મૈતો નૃયજ્ઞોઽતિથિપૂજનમ્

મનુસ્મૃતિના ત્રીજા અધ્યાયમાં કહ્યું છે કે—જપ, તથા ભણા-
 વવું તેને બ્રહ્મયજ્ઞ કહેછે. મરણ પામેલા પિતરોને ઉદ્દેશિને
 અન્નાદિ તથા તર્પણ શ્રાદ્ધ આદિ ક્રિયા કરવામાં આવેછે. તેને
 પિતૃયજ્ઞ કહેછે. અગ્નિમાં હોમ તથા દેવતાનું પૂજન કરવું તેને
 દૈવયજ્ઞ કહેછે. બલિદાન કરવું તેને મૂતયજ્ઞ કહેછે. અતિથી
 અભ્યાગતનું તથા વિદ્વાનોનું પૂજન સત્કાર કરવામાં આવેછે.
 તેને નૃયજ્ઞ કહેછે.

ઉપર દર્શાવેલા પાંચમહાયજ્ઞનું સેવન કરનાર મનુષ્ય પોતાના સમગ્ર દોષોને દૂર કરે છે તેમાં પિતૃયજ્ઞ ના બે પ્રકારના ભેદ છે. “એકઃ તર્પણાખ્યઃ દ્વિતીયઃ શ્રાદ્ધાખ્યઃ” ૧ મરણ પામેલા પિતરો (પૂર્વજો) ને નિત્ય તર્પણવિધિથી તિલાંજલિ દાન કરવું. ૨ સાંવત્સરિક તેમજ તીર્થાદિકોમાં જઈ નૈમિત્તિક શ્રાદ્ધાદિવડે તૃપ્ત કરવા કારણ કે પિતૃતઃ કુલસંતતિઃ “પિતરોના આશીર્વાદથી જ વંશની વૃદ્ધિ થાય છે. અને એમ ન કરવાથી કાત્યાયન-સૂત્રમાં સ્પષ્ટ લખ્યું છે કે અતર્પિતાઃ દેહાદૃધિરં પિબંતિ” પિતરોને તૃપ્ત ન કરવાથી દેહમાંથી રૂધિર પીયે છે. આ ઉપરથી એમ સમજવું નહીં કે પિતરો શું કૃતઙ્ગિ હતા? આવું સમજવું અજ્ઞાનનું કારણ છે. પરંતુ વંશવૃદ્ધિ થતી નથી એ પ્રત્યક્ષ દેખાય છે. વળી (શ્રાદ્ધ) તર્પણ સંબંધી વિશેષ પ્રમાણ જોઈએ તો ઋગ્વેદ, તથા યજુર્વેદના ૧૯ માં અધ્યાયમાં તથા અથર્વણના ૪ ભાગમાં સ્પષ્ટ દર્શાવેલું છે. તો આ જગ્યાએ વિશેષ લખવાની જરૂર નથી. તેમજ કાત્યાયનમાંથી થોડો જ ભાગ માત્ર કુમ સમજવા માટે પ્રદર્શિત કરીએ છીએ.

તર્પણ પ્રયોગઃ ।

ધૃત કુશપવિત્રઃ આસને ઉપવિશ્ય આચમ્ય પ્રાણાનાયમ્ય ।

આસન ઉપર બેસીને દર્ભની પવિત્રી અનામિકામાં પહેરી આચમન તથા પ્રાણાયામ કરવો.

પવિત્રી ધારણ કરવાનો મંત્ર.

ॐ पवित्रेस्थोवैष्णव्यौ सवितुर्वः प्रसव उत्पुनाम्यच्छिद्रेण
पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ॥ तस्यते पवित्रपते पवित्रपूतस्य
यत्कामः पुनेतच्छकेयम् ॥ १ ॥

सङ्कल्पः ।

तिथिर्विष्णुस्तथावारो नक्षत्रं विष्णुरेव च ।

योगश्चकरणं चैव सर्वं विष्णुमयं जगत् ॥

ॐ विष्णवे नमः । अद्य पूर्वोच्चारित एवंगुणविशेषणविशि-
ष्टायां शुभपुण्यतिथौ ममाऽत्मनः श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं
ॐ तत्सत् परमेश्वरप्रीत्यर्थं देवऋषिमेनुष्यपितृतर्पणमहं करिष्ये ॥

ॐ प्रभाते संकल्प कर्त्तव्याः त्राणा अथवा इषाना वासुधां
जल लरीने गंध पुष्प नाभवां.

ॐ विश्वान्देवान् भवत्सु आवाहयिष्ये । ॐ आवाहय ।
ॐ विश्वेदेवा स आगत शृणुताम इमहवम् । एदम्बर्हिर्निषी-
दत ॥ २ ॥ विश्वेदेवाः शृणुते महवम्मेये अन्तरिक्षे यऽउपद्य
विष्ट । ये अग्नि जिह्वा उतवा यजत्राऽआसद्यास्मिन् बर्हिषि-
मादयध्वम् ॥ ३ ॥

आ मंत्र जोलीने जलमां यव नांभी आवाहुन करवुं.

ततो देवानां आवाहनम् ।

आगच्छन्तु महाभागा विश्वेदेवा महाबलाः ।

ये तर्पणेऽत्र विहिताः सावधाना भवन्तु ते ।

ॐ भवामः ॥ (देवतर्पणम्)

દર્ભની શલાકા જમણા હાથમાં ધારણ કરી દેવ તીર્થથી એક
એક અંજલી આપવી.

ॐ ब्रह्मा तृप्यताम् । ॐ विष्णुस्तृप्यताम्, । ॐ रुद्रस्तृप्य-
ताम् । ॐ प्रजापति स्तृप्यताम् । ॐ देवास्तृप्यंताम् । ॐ छंदांसि
तृप्यंताम् । ॐ वेदास्तृप्यंताम् । ॐ ऋषय स्तृप्यंताम् । ॐ पुराणा-
चार्यास्तृप्यंताम् । ॐ गंधर्वास्तृप्यंताम् । ॐ इतराचार्यास्तृप्यंताम् ।
ॐ संवत्सरसावयवस्तृप्यन्ताम् । ॐ देव्य स्तृप्यन्ताम् । ॐ अप्स-
रस्तृप्यंताम् । ॐ देवानुगास्तृप्यंताम् । ॐ नागास्तृप्यन्ताम् ।
ॐ सागरास्तृप्यन्ताम् । ॐ पर्वतास्तृप्यन्ताम् । ॐ सरितस्तृप्य-
न्ताम् । ॐ मनुष्यास्तृप्यन्ताम् । ॐ यक्षास्तृप्यन्ताम् । ॐ रक्षांसितृ-
प्यन्ताम् । ॐ पिशाचास्तृप्यन्ताम् । ॐ सुपर्णास्तृप्यन्ताम् । ॐ भू-
तानि तृप्यन्ताम् । ॐ पशव स्तृप्यन्ताम् । ॐ वनस्पतयस्तृप्यन्ताम् ।
ॐ ओषधयस्तृप्यन्ताम् । भूतग्रामश्चतुर्विधस्तृप्यताम् ।

(મનુષ્યદેવ તર્પણમ્)

निवीत्या उत्तराभिमुखः यवैर्ऋषींस्तर्पयेत् ।

જનોઈ કંઠમાં ધારણ કરીને દરેકને નિચે લખ્યા પ્રમાણે
ઘેઘે અંજલી આપવી.

તેઘથા ઐ સનકસ્તૃપ્યતુ ઐ સનકઃ૦ । ૨ ।

ઐ સનન્દનસ્તૃપ્યતુ ઐ સનન્દન૦ । ૨ ।

ઐસનાતન સ્તૃપ્યતુ ઐ સનાતનઃ૦ । ૨ ।

ઐકપિલસ્તૃપ્યતુ ઐ કપિલઃ૦ । ૨ ।

ઐઆસુરિ સ્તૃપ્યતુ ઐ આસુરિઃ૦ । ૨ ।

ઐવોદુસ્તૃપ્યતુ ઐ વોદુઃ૦ । ૨ ।

ઐપંચશિખસ્તૃપ્યતુ ઐ પંચશિખઃ૦ । ૨ ।

પિતૃતર્ણમ્

કૃતાપસવ્યો દક્ષિણાભિમુખઃ કુશપાણિઃ પિતૃંસ્તર્પયેત્

દર્ભને બેવડો કરી એટલે દર્ભના મૂળ તથા અગ્રભાગ બન્ને જમણા અંગુઠા તરફ રાખીને અપસવ્ય કરીને જલમાં તલ નાંખીને જમણાં અંગુઠા તરફથી દરેકને નિચે લખ્યા પ્રમાણે ત્રણ ત્રણ અંજલી આપવી.

ઐકવ્યવાડનલસ્તૃપ્યતામ્ । કવ્ય૦ । કવ્ય૦ । ૩ ।

ઐસોમસ્તૃપ્યતામ્ । સોમ૦ । સોમ૦ । ૩ ।

ઐઅર્યમા તૃપ્યતામ્ । અર્યમા૦ । અર્યમા૦ । ૩ ।

ઐઅગ્નિષ્વાત્તાઃ પિતરસ્તૃપ્યન્તામ્ ॥ ૩ ॥

ઐસોમપાઃ પિતરસ્તૃપ્યન્તામ્ ॥ ૩ ॥

ઐબર્હિષદઃ પિતરસ્તૃપ્યન્તામ્ ॥ ૩ ॥

(यमतर्पणम्)

ॐयमायनमः ॐयमाय० । ॐयमाय० ॥ ३ ॥

ॐधर्मराजाय नमः । ॐधर्म रा० । ॐधर्म रा० ॥ ३ ॥

ॐमृत्यवे नमः ॐमृत्यवे० । ॐमृत्यवे० ॥ ३ ॥

ॐअंतकाय नमः । ॐअंतकाय० । ॐअंतकाय० ॥ ३ ॥

ॐवैवस्वताय नमः ॥ ३ ॥

ॐकालाय नमः ॥ ३ ॥

ॐसर्वभूतक्षयाय नमः ॥ ३ ॥

ॐऔदुम्बराय नमः ॥ ३ ॥

ॐदध्नाय नमः ॥ ३ ॥

ॐनीलाय नमः ॥ ३ ॥

ॐपरमोष्ठिने नमः ॥ ३ ॥

ॐवृकोदराय नमः ॥ ३ ॥

ॐचित्राय नमः ॥ ३ ॥

ॐचित्रगुप्ताय नमः ॥ ३ ॥

निधेना पितृतर्पण भां शर्मा ठेकाण्डे क्षत्रिये वर्मा वैश्यये गुप्तः,
उभ्यां ३२ये।

(ॐउशन्तस्त्वेत्यावाहनम्) ॐउशन्तस्त्वानिधीम ह्युशन्तः-
समिधीमहि ॥ उशन्नुशतआवह पितृन्हविषे अत्तवे ॥ ४ ॥
समस्तपितृनावाहयिष्ये ॥ ततअपसव्येन ।

अमुकगोत्रः अस्मत्पिता अमुक शर्मा वसुरूपस्तृप्यताम् । इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रः अस्मत्पितामहः अमुकशर्मा रुद्ररूपस्तृप्यताम् । इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रः अस्मत्प्रपितामहः अमुकशर्मा आदित्यस्वरूपस्तृप्यताम् । इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रा अस्मन्माता अमुकदा वसुरूपा तृप्यताम् । इदं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रा अस्मत्पितामही अमुकदा रुद्रस्वरूपा तृप्यताम् इदं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रा अस्मत्प्रपितामही अमुकदा आदित्यरूपा तृप्यताम् । इदं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रा अस्मत्सापत्नमाता अमुकदा वसुरूपा तृप्यताम् । इदं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥

पश्चादेतान्मंत्रान्पठेत्

त्या२ प॥ नीचेना मंत्रो लखुवा.

ॐ उदीरतामवरउत्परासऽउन्मध्यमाःपितरःसोम्यासः ॥

असुंय्यऽईयुरवृकाऽऋतज्ञास्तेनोवन्तुपितरोहवेषु ॥ ५ ॥

ॐ अङ्गिरसोनःपितरोनवग्वाऽअथर्वाणोभृगवःसोम्यासः ॥

तेषांवयं सुमतौ यज्ञियानामपिभद्रेसौमनसेस्याम् ॥ ६ ॥

ॐ आयन्तुनः पितरः सोम्यासोग्निष्वात्ताः पथिभिर्देवयानैः ॥

अस्मिन्यज्ञे स्वधयामदन्तोधिब्रुवन्तु ते वन्त्वस्मान् ॥ ७ ॥

ॐ ऊर्ज्ज्वहन्तीरमृतं घृतम्पयः कीलालम्परिस्रुतम् ॥ स्वधास्थ-
तर्पयत मे पितृन् ॥ ८ ॥

ॐ पितृभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधानमः पितामहेभ्यः स्वधायि-
भ्यः स्वधानमः प्रपितामहेभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधानमः ॥

अक्षन्पितरोमीमदन्तपितरो तीतृपन्तपितरः पितरः शुन्धद्धम् ॥ ९ ॥

ॐ ये चेहपितरो ये च नेह याँश्च विद्मयाँ २ उचनप्रविद्म ॥ त्वं वेत्थ-
यति ते जातवेदः स्वधाभिर्यज्ञं सुकृतञ्जुषस्व ॥ १० ॥

ॐ मधुब्वाता ऋताय ते मधुक्षरन्ति सिन्धवः ॥ माध्वीर्नः सन्त्वो-
षधीः ॥ ११ ॥

ॐ मधुनक्तमुतोषसो मधुमत्पार्थिवः रजः ॥ मधुघौरस्तुनः
पिता ॥ १२ ॥

ॐ मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाँ २ अस्तु सूर्यः ॥ माध्वीर्गावो-
भवन्तुनः ॥ १३ ॥

ॐ मधु मधु मधु तृप्यध्वम् तृप्यध्वम् तृप्यध्वम् ।

ॐ नमोवः पितरो रसायनमोवः पितरः शोषायनमोवः पितरो जी-
वायनमोवः पितरः स्वधायै नमोवः पितरो घोरायनमोवः पितरो म-
न्यवेनमोवः पितरः पितरो नमोवो गृहान्नः पितरो दत्तसतोवः पितरो दे-
ष्मैतद्गः पितरो वासः ॥ १४ ॥

आधत्त पितरो गर्भङ्कुमारम्पुष्करस्रजम् ॥ यथेह पुरुषोसत् ॥ १५ ॥

उपरना भन्त्रो भोली मातामहना गोत्रनुं उच्चारणु करी
अनुक्रमे तर्पणु करु.

अमुकगोत्रः अस्मन्मातामहः अमुकशर्मा वसुरूपस्तृप्यताम्
इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रः अस्मत् प्रमातामहः अमुकशर्मा रुद्ररूपस्तृप्यताम् ।
इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रः अस्मद्वृद्धप्रमातामहः अमुकशर्मा आदित्यरूप स्तृप्य-
ताम् । इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रा अस्मन्मातामही अमुकदा वसुरूपा तृप्यताम् । इदं
जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रा अस्मत्प्रमातामही अमुकदा रुद्ररूपा तृप्यताम् । इदं
जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रा अस्मद्वृद्धप्रमातामही अमुकदा आदित्यरूपा तृप्य-
ताम् । इदं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥

(ततः स्वपत्न्यादिकमेकोद्दिष्टगणं तर्पयेत्)

अमुकगोत्रा अस्मत्पत्नी अमुकदा वसुरूपा तृप्यताम् । इदं जलं
तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रः अस्मत्सुतः अमुकशर्मा वसुरूपस्तृप्यताम् । इदं जलं
तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रा अस्मत्कन्या अमुकदा वसुरूपा० ॥ ३ ॥
 अमुकगोत्रः अस्मत्पितृव्यः अमुकशर्मा वसु० ॥ ३ ॥
 अमुकगोत्रः अस्मन्मातुलः अमुक शर्मा वसु० ॥ ३ ॥
 अमुकगोत्रः अस्मद्भाता अमुकशर्मा वसु० ॥ ३ ॥
 अमुकगोत्रः अस्मत्पितृभगिनी अमुकदा वसु० ॥ ० ॥
 अमुकगोत्रा अस्मन्मातृभगिनी अमुकदा वसु० ॥ ३ ॥
 अमुकगोत्रा अस्मदात्मभगिनी अमुकदा वसु० ॥ ३ ॥
 अमुकगोत्रः अस्मच्छ्वशुरः अमुकशर्मा वसु० ॥ ३ ॥
 अमुकगोत्रः अस्मद्गुरुः अमुकशर्मा वसु० ॥ ३ ॥
 अमुकगोत्रः अस्मच्छिष्यः अमुकशर्मा वसु० ॥ ३ ॥
 अमुकगोत्रः अस्मन्मित्रं अमुक शर्मा वसु० ॥ ३ ॥
 अमुकगोत्रः अस्मदासः अमुक शर्मा वसुरूपस्तृप्यताम् इदं जलं
 तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥

ततः । आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं देवर्षिपितृमानवाः ॥ तृप्यन्तु पितरः
 सर्वे मातृमातामहादयः ॥

अतीतकुलकौटीनां सप्तद्वीपनिवासिनाम् ॥ आब्रह्मभुवना-
 ल्लोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥

येऽबान्धवा बान्धवा ये येऽन्यजन्मानि बान्धवाः । ते सर्वे
 तृप्तिमायान्तु मयादत्तेन वारिणा ॥

વસ્ત્ર નિષ્પીડનમ્

ये के चास्मत्कुले जाता अपुत्रा गोत्रिणो मृताः ॥

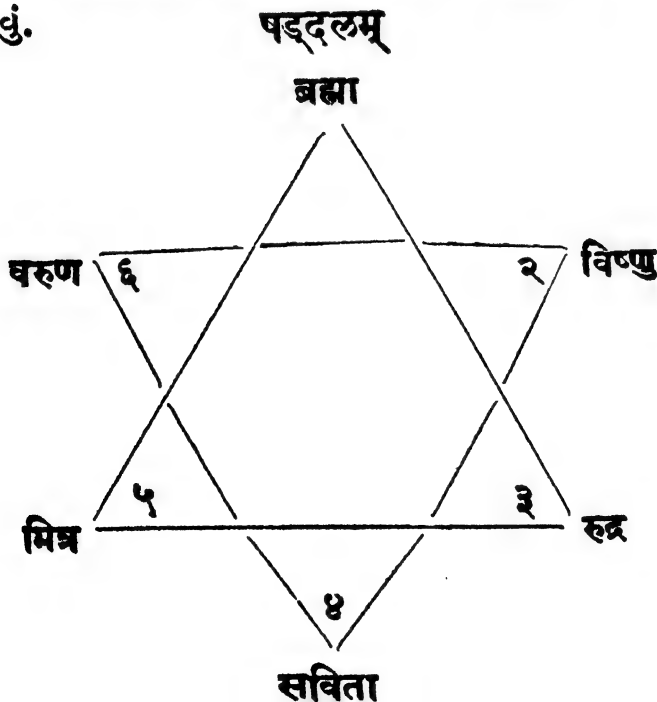
ते गृह्णंतु मया दत्तं वस्त्रनिष्पीडनोदकं ॥ १ ॥

इति वस्त्रनिष्पीडनोदकं दत्त्वा ।

આમ બોલી શુદ્ધ ઉત્તરીય વસ્ત્રના છેડાને ચોવડા કરી તર્પણ પાત્રમાં બોળી ડાબી બાજુએ નીચોવવો.

सव्येनशुद्धोदकेनाचम्य प्राणायामं कुर्यात् ॥

ત્યાર પછી સવ્ય કરી તર્પણ કરેલું જલ કાઢી નાંખી તે પાત્રમાં શુદ્ધ જલ પુરી આચમન પ્રાણાયામ કરી પાત્રમાં નીચે પ્રમાણે ષટ્કલ કરવું.

ત્યાર બાદ ગંધ અક્ષત જલવડે નીચે પ્રમાણે મંત્ર બોલી
એકેક અર્ધ આપવો.

ૐ બ્રહ્મયજ્ઞાન મ્પથમ મ્પુરસ્તાત્ દ્વિસીપતઃ સુરુચોઽવ્વેનઽ
આવઃ ॥ સવુઘ્ન્યાઽપનાઽસ્ય વિઠાઃ સતથ યોનિમસતથ
જિવઃ ॥ ૧ ॥

ૐ બ્રહ્મણે નમઃ એમ કહી એક અર્ધ આપવો. (૧)

ૐ इदं विष्णुर्विक्रमे त्रेधा निदधे पदम् । समूहमस्य
पा० सुरे स्वाहा ॥ ૐ વિષ્ણવે નમઃ (૨)

ૐ નમસ્તે રુદ્રામ્પત્રઽત્તોનઽશ્વે નમઃ । વાહુભ્યામુત્તે
નમઃ ॥ ૐ રુદ્રાય નમઃ ॥ ૩ ॥ ૐ તત્સવિતુરવ્રતમઃ ॥ ૪ ॥ ૐ મિત્રસ્ય ચરણી ધૃતો વો દેવસ્ય સાનસિ ।
દ્યુમ્નઞ્ચિત્રશ્રવસ્તપમ્ ॥ ૫ ॥ ૐ મિત્રાય નમઃ ॥ ૬ ॥ ૐ ઇમમ્મે
વરુણશ્રુગી હયમદયા ચ મૃડય । ત્વામવસ્પુરાચકે ॥ ૭ ॥ ૐ વરુણાય
નમઃ ॥ ૮ ॥

‘સૂર્યોપસ્થાનમ્’—ૐ અશ્રવસ્ય કેતવો જિવરશ્મયોજનાં
અનુ । બ્રાજન્તોઽઅગ્નયો યથા । ઉપયામવૃઢીતોસિસૂર્યાય ત્વા
બ્રાજાયૈષતે યાનિઃસૂર્યાય ત્વા બ્રાજાય ॥ સૂર્ય બ્રાજિષ્ઠ-
બ્રાજિષ્ઠ સ્ત્વન્દેવેઽવસિ બ્રાજિગ્રંહમા ગૃણ્યેતુ ભૂયાસમ્ ॥ ૧ ॥ હૃસઃ
શુચિષદ્સુરન્તરિક્ષસદ્ગોતા વ્વેદિપદતેથિર્દુરાંગસત્ । નૃષદ્વરસદ્-
તસદ્વયોમ સદ્બજા ગોજાઽકૃતજાઽદ્રિજાઽકૃતમ્બૃહત્ ॥ ૨ ॥

ઉપર લખેલા બે મંત્રો લાણવા બાદ દિશાના દેવતાને નમ-
સ્કાર કરવા.

(દિગ્દેવતાનાં નમસ્કારાઃ)—પ્રાચ્યૈ—ૐ ઇન્દ્રાય નમઃ ॥

આગ્નેયૈ—ૐ અગ્નયે નમઃ ॥ દક્ષિણાયૈ—ૐ યમાય નમઃ ॥

નૈર્ઋત્યૈ ૐ નિર્ઋતયે નમઃ ॥ પશ્ચિમાયૈ—ૐ વરુણાય નમઃ ॥

વાયવ્યૈ—ૐ વાયવે નમઃ ॥ ઉદીચ્યૈ—ૐ સોમાય નમઃ ॥

ઈશાન્યૈ—ૐ ઈશાનાય નમઃ ॥ ઋધ્વાયૈ—ૐ બ્રહ્મણે નમઃ ॥

અધસ્તાત્—ૐ વિષ્ણવે નમઃ ॥ અવાચ્યૈ—ૐ અનન્તાય નમઃ ॥

(જલમધ્યે) ૐ બ્રહ્મણે નમઃ ૐ અગ્નયે નમઃ । ૐ પૃથિવ્યૈ

નમઃ । ૐ ઓષધિભ્યો નમઃ । ૐ વાચે નમઃ । ૐ વાચસ્પ-

તયે નમઃ । ૐ મહદ્ભ્યો નમઃ । ૐ વિષ્ણવે નમઃ । ૐ

અદ્ભ્યો નમઃ । ૐ અપામ્પતયે નમઃ । વરુણાય નમઃ ॥

‘ મુખવિમાર્જનમ્ ’—

ૐ સંવર્ચસા પયસા સન્તનૂભિરગન્મહિ મનસા સૃશિ-

વેન ॥ ત્વષ્ટા સુદત્રો બિદધાતુ રાયોનુમાર્ણતન્વો યદ્વિલિષ્ટમ્ ॥

‘ વિસર્જનમ્ ’—

ૐ દેવા ગાતુવિદો ગાતું બિચ્ચા ગાતુમિત । મનસરુષ્પતઃ-

શ્મન્દેવયજ્ઞસ્વાહા વાતેધાઃ । ‘ અર્પણમ્ ’

અનેન યથાશક્તિ દેવઋષિમનુષ્યપિતૃતર્પણાશ્ચ્યેન કર્મણા મમ-

સમસ્ત પિતૃરૂપી ભગવાન્ જનાર્દનવાસુદેવઃ પ્રીયતામ્ નમમ્
 ઐત્તત્સત્ બ્રહ્માર્પણમસ્તુ । શ્રીગયાગદાધરસ્તૃપ્યતુ । ઐ વિષ્ણવેનમઃ

(ઇતિ તર્પણ પ્રયોગઃ)

(ઇતિ તૃતીયઃ પિતૃયજ્ઞઃ)

૪ (ચતુર્થઃ દૈવયજ્ઞઃ) હોમઃ

પારસ્કરગૃહ્યસૂત્ર-વૈશ્વદેવાદન્નાત્ પર્યુક્ષ્ય સ્વાહા-
 કારૈર્જુહુયાત્

વૈશ્વદેવને માટે ક્ષારવિનાનું અન્ન (રાંધેલો ભાત) હોય
 તેનાથી હોમ કરવો. વૈશ્વદેવ હોમ કર્યા શિવાય જે પાકમાંથી
 જમ્યા હોય તો પ્રાયશ્ચિત્ત થાય છે. કારણ કે,

પરાશરઃ—

યદગ્નૌ હૂયતે નૈવ યસ્ય ગ્રાસો ન દીયતે ॥ અ-
 મોજ્યં તદ્વિજાનીયાત્ ભુક્ત્વા ચાંદ્રાયણં ચરેત્ ॥

પાક (રસોઈ) થવા પછી જે અન્નનો હોમ તથા બલિદાન
 કરવામાં આવતું નથી તે અન્નનું ભોજન કરવામાં નિષેધ છે.
 કારણ કે તે અન્ન ખાધું હોય તો ચંદ્રાયણવ્રત કરી શુદ્ધ થવું.
 માટે વૈશ્વદેવ કર્યાબાદ ભોજન કરવું એમ વેદમાં પણ સ્પષ્ટ છે.

કદાચ રાંધેલો ભાત ન મળતો હોય તો કંદ મૂલ, વા કોઈ પણ જાતનું ફલ અથવા ઔષધી (સુગંધી) પદાર્થો ધીની સાથે મિશ્ર કરીને હોમ કરવો. મતલબ એવી છે કે આ આપણે નિત્ય વિધિ છે. એનો કદાપિ ત્યાગ કરવો નહીં. વળતે આગ્ર પણ ન મલે એવો સંભવ હોય તો જલવડે જલમાં (આવૃત્તિ) હોમ કરવો.

(પ્રયોગ :)

આચમ્ય-પ્રાણાનાયમ્ય-અચપૂર્વોચ્ચારિતિ એવંગુણ-
વિશેષણ વિશિષ્ટાયાં શુભપુણ્યતિથૌ મમગૃહે
પંચસૂનાજનિતસકલદોષપરિહારપૂર્વકંનિત્યકર્મા
નુષ્ઠાનસિદ્ધિદ્વારા શ્રીપરમેશ્વરપ્રીત્યર્થં પંચમહા-
યજ્ઞૈઃ અહં યક્ષ્યે ॥

(ઉપર પ્રમાણે સંકલ્પ કર્યા બાદ નીચેના મંત્ર લખી જમણા હાથની અનામિકા આંગલીમાં દર્ભની અથવા સુવર્ણની વીંટી પેહેરવી.)

ૐ પવિત્રેસ્થોવૈષ્ણવ્યૌ સવિતુર્વઃ પ્રસવ ઉત્પુના-
મ્યચ્છિદ્રેણ પવિત્રેણ સૂર્યસ્યરશ્મિભિઃ ॥ તસ્ય-

તે પવિત્રપતે પવિત્રપૂતસ્ય ચત્કામઃ પુનેતચ્છ-
કેયમ્ ॥

(પછી નાના કુંડમાં અગ્નિને પ્રતીત કરીને ધ્યાન કરવું.)

ૐ ચત્વારિ શૃંગાત્રયો અસ્ય પાદાદ્વેશીર્ષેસપ્તહ-
સ્તાસોઽઅસ્ય ॥ ત્રિધાવદ્ધોઽવૃષભોરારવીતિમ-
હોદેવોમર્ત્યાઆવિવેશ ॥ ૐ ઇષોહદેવઃ પ્રદિ-
શોનુસર્વાઃ પૂર્વોહજાતઃ સઽગર્ભેઅંતઃ ॥ સઽવ-
જાતઃ સજનિષ્યમાણઃ પ્રત્યહ્જનાસ્તિષ્ઠતિ-
સર્વતોમુખઃ ॥

મુશંચઃ સર્વદેવાનાં હવ્યમુક્ કવ્યમુક્ તથા ॥
પિતૃણાં ચ નમસ્તસ્મૈ વિષ્ણવે પાવકાત્મને ॥

(પછી અગ્નિનું પૂજન નીચે પ્રમાણે કરવું).

પાવકનામ્રે વૈશ્વાનરાયનમઃ । અગ્નયેઅત્રં (૪૯)
નમઃ । અગ્નયેગંધં ૦ । અગ્નયેઅક્ષતાન્ પુષ્પં ૦ ।
અગ્નયેનમોનમઃ ॥ અગ્નેશાંડિલ્યગોત્રમેષધ્વજ
પ્રાહ્મુશ્વ મમ સંમુશ્વોભવ ॥

પછી જલની ધારા વડે અગ્નિની પ્રદક્ષિણા કર્યાબાદ મૃગિમુદ્રા (મધ્યમા અનામિકા અને અંગુઠા) વડે રાંધેલો ભાત તથા ઘીને મિશ્ર કરી (બોરના ફલ પ્રમાણે) નીચેના મંત્રોવડે બાર આહુતિ આપવી.

ૐ भूःस्वाहा इदं अग्नये नमम ॥ १ ॥

ૐ भुवः स्वाहा इदं वायवे नमम ॥ १ ॥

ૐ स्वः स्वाहा इदं सूर्याय नमમ ॥ ૩ ॥

ૐ भूर्भુवः स्वः स्वाहा इदं प्रजापतये नમમ ૪

ૐ देवकृतस्यैनसो वयजनमसिस्वाहा इदं અગ્નયેનમમ ॥ ૫ ॥

ૐ मनुष्यकृतस्यैनसो वयजनमसिस्वाहा इदં અગ્નયે ॥

ૐ पितृकृतस्यैनसो वयजनमसिस्वाहा इदં અગ્નયે ॥ ૭ ॥

ૐ आत्मकृतस्यैनसो वयजनमसिस्वाहा इदં અગ્નયે ॥ ૮ ॥

ૐ એનસએનસોવયજનમસિસ્વાહાઈદં અ૦ ૯
 ૐ યજ્ઞાહમેનો વિદ્વાંશ્ચકારયચ્ચાવિદ્વાંસ્તસ્ય
 સર્વસ્યૈનસોવયજનમસિસ્વાહા ઇદં અગ્નયે૦ ૧૦
 ૐ પ્રજાપતયેસ્વાહા ઇદં પ્રજાપતયેનમમ ૧૧
 ૐ અગ્નયેસ્વિષ્ટકૃતે સ્વાહા ઇદં અગ્નયે સ્વિષ્ટકૃતે
 નમમ ॥ ૧૨ ॥

(પછી બાકીનું થોડું અન્ન લઈ બલીની પાંચ ઢગલી કુંડની આગળ મૂકવી).

ૐ ધાત્રેનમઃ ઇદં ધાત્રે નમમ । ૐ વિધાત્રે
 નમઃ ઇદં વિધાત્રે૦ ।

ૐ વિશ્વેભ્યોદંવેભ્યોનમઃ ઇદંવિશ્વેભ્યોદેવેભ્યો૦ ॥

ૐ સર્વેભ્યો ભૂતેભ્યોનમઃ ઇદંસર્વેભ્યોભૂતેભ્યો
 નમમ । અપસવ્યેન ૐ સમસ્તપિતૃભ્યઃસ્વધાનમઃ
 ઇદં સમસ્તપિતૃભ્યો૦ ।

(ઉપર પ્રમાણે પાંચ બલી મૂક્યાબાદ ગોમ્તાસાદિ ગાય વિગેરે પશુ તથા વાયસાદિ પક્ષી વિગેરેને (બલિ) અન્ન આપવું.

भूमौ चित्ति मात्रं उदकेन मंडलं कृत्वा बलिहरणं कुर्यात् ।
पूर्व.

२ ॐ विधात्रे नमः इदं विधा०
१० ॐ उदीच्यैदिशे नमः इदं०
६ ॐ वायव्यै नमः इदं०

१ ॐ धात्रेनमः इदं धात्रेनमम
७ ॐ प्राच्यैदिशेनमः इदं०
३ ॐ वायव्यैदिशेनमः इदं०

(देवयज्ञः)

८ ॐ दक्षिणस्यैदिशेनमः इदं०

१८ गृहदेवतानां नवेद्यार्पणीय०
१७ ॐ भूतानांपतये नमः इदं०
१६ ॐ उपसे नमः इदं०

४ ॐ वायव्यैदिशेनमः इदं०

(मनुष्ययज्ञः)

१३ ॐ सूीय नमः इदं०

१२ ॐ अंतरिक्षाय नमः इदं०

११ ॐ ब्रह्मणे नमः इदं०

१५ विश्वेभ्यो भूतभ्यो०

१४ विश्वेभ्योदेवेभ्यो०

(नित्यश्राद्धम्)

(अपसव्येन)

२० हंतते सनकादिभ्यो०

२२ ॐ यक्षभैतत्तेर्नार्णेजनं इतिपात्रं
प्रक्षयात्य०

१९ ॐ पितृभ्यःस्वधानमः इदं०

२१ ब्रह्मयज्ञतिथ्यर्थं ३ गायत्रीजपः

५ ॐ वायव्यै नमः इदं०

९ ॐ पश्चिमायैदिशेनमः इदं०

आ मंडलं जेनाथी न अनतुं होय तो आगण पत्रमां अनावेली
मात्र पांय अली भूकवी.

सुरभिर्वैष्णवीमाता नित्यं विष्णुपदे स्थिता ॥
गोग्रासंतुमयादत्तं सुरभिः प्रतिगृह्यताम् ॥

इदं गोभ्यो न मम ॥

द्वौश्वानौ श्यामशबलौ वैवस्वतकुलोद्भवौ ॥
ताभ्यामन्नं प्रदास्यामि रक्षेतां पथि मां सदा ॥

इदं श्वभ्यां नमम ॥

यमोसि यमदूतोसि वायसोसि महामते ॥
अहोरात्रकृतं पापं बलिं भक्षतुवायसः ॥

इदं वायसेभ्यो नमम ॥

देवामनुष्याः पशवो वयांसि सिद्धाश्च यक्षोर-
गदैत्यसंघाः ॥ प्रेताः पिशाचास्तरवः समस्ता
ये चान्नमिच्छंति मया प्रदत्तम् ॥

इदं देवादिभ्यो नमम ॥

पिपीलिकाकीटपतंगकाद्या बुभुक्षिताः कर्मनि-

યોગવદ્ધાઃ ॥ પ્રયાંતુ તેતૃપ્તિમિદંમયાન્નં તેભ્યો-
વસૃષ્ટં સુખિનો ભવંતુ ॥

इदं पिपीलिकाकीटपतंगेभ्यो ० ॥

પછી હાથ ધોઈ યજ્ઞકુંડમાંથી ભસ્મ લઈ નીચેના મંત્રથી
ધારણુ કરવી).

ॐ व्यायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य व्यायुषं ॥
यदेवेषु व्यायुषं तन्नो अस्तु व्यायुषं ॥ शता-
युषं ॥ बलायुषं ॥

(અગ્નિવિર્સજનં)

गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठस्वस्थाने परमेश्वर ॥ यत्र
ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ हुताशन ॥ ॐ यज्ञ-
यज्ञंगच्छयज्ञपतिंगच्छस्वांयोनिंगच्छस्वाहा ॥
एषते यज्ञोयज्ञपतेसहसूक्तवाकः सर्ववीरस्तं जुष-
स्वस्वाहा ॥

(પછી દર્ભની વીંટી પેહેરી હોય તેનો ત્યાગ કરવો. બાદ
સંકલ્પ કરવો).

अनेन वैश्वदेवाख्येन कर्मणा श्रीयज्ञनारायण-

स्वरूपी परमेश्वरः प्रीयतां ॥ ॐ तत्सत् ब्रह्मा-
र्पणमस्तु ॥

(ભોજન કરવા અગાઉ ઉપર લખેલા બલિઓને પશુઓને આપ્યા બાદ ભોજન કરવું).

पंचसूना गृहस्थस्य चुल्लापेपण्युपस्करः ॥
कंडनी चोदकुंभी च तासां पापस्य शांतये ॥
पंचकृत्ता महायज्ञाः प्रत्यहं गृहमेधिनां ॥

(પશુવધસ્થાનં સૂના સૂનાઇવ સૂના હિંસાસ્થાનગુણયોગાત્
ચુલ્લચાદયઃ પંચ ગૃહસ્થસ્ય જીવાદિહિંસાસ્થાનાનિ)

ચૂલામાં લાકડાં બાળતી વખતે અન્નશુપણે અનેક જીવજંતુ
બળી જાય છે. અનાજને દગતી વખતે ઘંટી (ચંત્ર)માં પણ
જીવહિંસા થાય છે. આડું કાઢતી વખતે પણ જીવહિંસા થાય છે.
અન્નને ખાંડતી વખતે પથરામાં જીવ કચરાઈ જાય છે તેમજ
(ઉદકુંભ) પાણીપારાંમાં જીવ અન્નશુપણે મરી જાય છે. આ
પ્રમાણે પાંચ પ્રકારના દોષની નિવૃત્તિ માટે વેદો તથા “મનુ-
સ્મૃતિ” ધર્મશાસ્ત્રના ગ્રન્થોમાં પંચમહાયજ્ઞ કરવાનું લખ્યું છે
માટે સંધ્યા, દેવપૂજા, તર્પણ, વૈશ્વદેવ તથા અતિથિ સત્કાર
અવશ્ય કરવા.

૫ (અથ પંચમો મનુષ્યયજ્ઞઃ)

(નૃયજ્ઞોઽતિથિપૂજનમ્)

આ પાંચમો મનુષ્યયજ્ઞ કહેવાય છે એટલે મનુષ્યે ગૃહસ્થા-
શ્રમમાં રહી પોતાના સમયાનુસાર અતિથિ અભ્યાગતની સેવા
કરવી. કોઈપણ જાતિનો બ્રાહ્મણ હોય છતાં તેના પર ક્રોધાતુર
ન થતાં તેનું યથાશક્તિ સન્માન કરવું, અયોગ્ય શબ્દો બોલવા
નાહિં કારણ કે મનુષ્યદેહમાં ઉત્પન્ન થઈ પોતાની ઉત્તમ જાતિનો
ઓદ્ધો પોતાને હાથે છોડી દેવા માંગશે. તો આગળ પુનઃ એજ
જાતિમાં તમારો જન્મ થવો દુર્લભ છે જેમ આપણે ધર્મ તરિકે
સમજી મિથ્યાવાદમાં પડવું તેના કરતાં ધર્મ શું વસ્તુ છે તેનું
યથાર્થ મનન કરતા રહેવું. જુવો મનુભગવાન ધર્મની કેવી
વ્યવસ્થા બતાવે છે.

વેદઃ સ્મૃતિઃ સદાચારઃ સ્વસ્ય ચ પ્રિયમાત્મનઃ ॥

एतच्चतुर्विधं प्राहुः साक्षाद्धर्मस्य लक्षणम् ॥१॥

ચારે વેદમાં કહેત્રી વાર્તા, (બાબતો) મન્વાદિ સ્મૃતિ, સિદ્ધ
લોકો (મહર્ષિ) એ પાળેલા સદાચાર, તથા પોતાના મોક્ષ પ્રાપ્ત
કરવાના પ્રિય લાગે તેવા ધર્મો, આ ચાર પ્રકારથી ધર્મનું લક્ષણ
બતાવ્યું છે.

ઉપર દર્શાવેલા ધર્મના લક્ષણસંબંધી વિચાર કરશે તો
માલમ પડશે કે ધર્મ કેવી રીતે પાળવો જોઈએ કારણ કે એ
પ્રભુએ ચાર વર્ણ બનાવી છે તેમાં બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય અને વૈશ્ય

એ ત્રણ જાતિને (દ્વિજ) કહેવાય છે તેણે (શ્રુતિ) એટલે વેદ અને (સ્મૃતિ) ધર્મશાસ્ત્રોમાં કહેલાં કાર્યો તથા શિષ્ટ પુરુષોના સદાચાર પાળવાને પ્રયત્ન કરવા. વળી મનુભગવાને કહ્યું છે કે,

યોવમન્યેત તે મૂલે હેતુઃ શાસ્ત્રાશ્રયાદ્વિજઃ ॥

સ સાધુભિર્બહિષ્કાર્યો નાસ્તિકો વેદનિંદકઃ ૨

ઉપર દર્શાવેલા વેદ તથા સ્મૃતિઓના વાક્યોને માત્ર પોતાના દુરાગ્રહથી માનતો નથી તેને સજ્જનોએ પોતાની પંક્તિમાં દાખલ કરવો નહિ કારણ કે વેદ તથા સ્મૃતિની નિન્દા કરનારને શાસ્ત્રકારોએ નાસ્તિક ગણેલો છે.

વળી પોતાના સહાય માટે પિતા વા માતા તેમજ છોકરો તથા સ્ત્રી કાંઈ સાથે આવવાના નથી પરંતુ અંતઃસમયે એકજ ધર્મ સહાયતા કરશે. માટે સામાન્ય રીતે કોઈને હિંસા (કઠોર) વાક્ય રહેવાં નહિ હુમેશાં સાચું બોલવું કોઈની વસ્તુ વગરકહે ઉપાડી લેવી નહિ. હુમેશાં પવિત્રપણે રહેવું ઇંદ્રિયોને દુર વિષ-યોમાં ન જવા દેતાં પોતાના નિયમમાં રાખવી. અતિથિ તથા અનાથ પ્રાણિઓને અન્નવસ્ત્રાદિ દાન કરવું સર્વ ભૂત પ્રાણિપર સમદૃષ્ટિથી દયા રાખવી પડેલાં દુઃખસુખનું સહન કરવું આ પ્રમાણે સામાન્ય ધર્મ કહ્યો છે.

જેમ સમુદ્ર તથા નદીતરી જવા માટે વહાણ અથવા હોડીઓ સાધનરૂપ થાય છે તેજ પ્રમાણે સંસારરૂપ સમુદ્ર તરવા માટે

પ્રાણીમાત્રને માટે તેમાં ઉત્તમ દેહ ધારણ કરનારી સંસ્કારી દ્વિજ એએને માટે તો પંચમહાવિધિ ઉત્તમ ગણાય છે માટે શ્રદ્ધાપૂર્વક એનું સેવન તથા આચરણ કરશે તો મનુષ્યદેહની સક્ષળતા છે એમ માનવાને યોગ્ય છે.

(ઇતિ પંચમહાયજ્ઞાઃ)

યજ્ઞોપવીત ધારણ વિધિઃ

સૂતકે મૃતકે ચૈવ ગતે માસચતુષ્ટયે ॥

નવયજ્ઞોપવીતાનિ ધત્વા પૂર્વાણિ સંત્યજેત્ ॥

જનનાશૌચ (પીંઢરૂં) તથા મરણનું સૂતક પ્રાપ્ત થાય તુટી જાય અથવા જનોઈ બદલવાને ૪ માસ થઈ ગયા હોય ત્યારે, નવીન યજ્ઞોપવીત ધારણ કરી પ્રથમ પેહેરેલી જનોઈનો ત્યાગ કરવો.

પ્રથમ આચમન પ્રાણાયામ કરી નિચે પ્રમાણે સંકલ્પ કરવો.

અગ્નેત્યાદિ૦ મમ શ્રૌતસ્માર્ત કર્માનુષ્ઠાનસિધ્ધ્યર્થ (અમુક) કર્માગત્વેન યજ્ઞોપવીતધારણં અહં કરિષ્યે ॥

પછી હાથમાં જનોઈને સંપુટ તરીકે રાખી દશવાર ગાયત્રીમંત્ર ભણી જવો. ત્યારબાદ નિચે પ્રમાણે નવતાંતુ દેવતાનું આવાહન કરવું.

ॐ प्रथम तंतौ ॐकारं आवाहयामि ॥ १ ॥ द्वितीय तंतौ
 आग्निं आवाहयामि ॥ २ ॥ तृतीय तंतौ सर्पान् आवाहयामि
 ॥ ३ ॥ चतुर्थ तंतौ सोमं आवाहयामि ॥ ४ ॥ पंचमतंतौ
 पितॄन् आवाहयामि ॥ ५ ॥ षष्ठ तंतौ प्रजापतिं आवाहयामि
 ॥ ६ ॥ सप्तम तंतौ अग्निं आवाहयामि ॥ ७ ॥ अष्टम
 तंतौ यमं आवाहयामि ॥ ८ ॥ नवम तंतौ विश्वान् देवान्
 आवाहयामि ॥ ९ ॥ ग्रंथिमध्ये ब्रह्मणेनमः ब्रह्माणं आवाह-
 यामि ॥ ॐ विष्णवेनमः विष्णुं आवाहयामि ॥ ॐ रुद्राय-
 नमः रुद्रं आवाहयामि ॥ तंतुदेवताभ्योनमः गंधाक्षतपुष्पाणि
 समर्पयामि ॥

५४ नीचेना मंत्रधी यज्ञोपवीत धारण करवी.

ॐ यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् ॥
 आयुष्यमग्र्यं प्रतिमुंच शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तुतेजः ॥ यज्ञोपवी-
 तमसि यज्ञस्यत्वा यज्ञोपवीतेनोपनह्यामि ॥

५४ नीचेना मंत्र धोली जुनी यज्ञोपवीतना त्याग करवो.

एतावद्दिन पर्यंतं ब्रह्मत्वं धारितं मया ॥ जीर्णत्वात् त्वत्परि-
 त्यागो गच्छ सूत्र यथा सुखं ॥ आ प्रमाणे मंत्र लक्ष्मी
 शिरोभार्गथी त्याग करी. यथाशक्ति गायत्री ४५ करवो.

સંકલ્પઃ—અનેન નવયજ્ઞોપવીતધારણેન શ્રીપરમેશ્વરઃ પ્રીય-
તાનમમ ॥ ઇતિ યજ્ઞોપવીત ધારણ વિધિઃ

લી.

સનાતનધર્માવલંબી,
શાસ્ત્રી અંબારાંકર શર્મા,
(વલ્લસાડ).

આ પુસ્તક સ્વધર્મપરાયણ યદુવંશીય
શેઠ ભીમજી જેરાજ મકનજી તરફથી

વિના મૂલ્યે આપવામાં આવશે.

જેને જોઈએ તેણે કાટ, મોદી સ્ટ્રીટ પોતાના રહેવાના
ઘર આગળથી મંગાવી લેવું.

જુગલ—ખેતવાડી બચાક શેઠ ધર નં. ૧-૨ અને ૩ અહીંયા “તત્ત્વવિવેચક”
છાપખાનામાં શ. ભીવા હરીએ છાપ્યું. તથા શાસ્ત્રી અંબારાંકર કલ્યાણજી
સુલભ એઓએ કચેડુલ સ્ટ્રીટ ધર નં. ૪ માં પ્રગટ કર્યું.

સૂચના.

સર્વે સદ્ગૃહસ્થોને વિદિત કરવામાં આવે છે કે આ પંચમહાયજ્ઞનું પુસ્તક કેવલ શ્રુતિ તથા સ્મૃતિના આધારે રચવામાં આવ્યું છે. તો એનો ઉપયોગ કરવો એ દ્વિજમાત્રનો ધર્મ છે. વળી આ ગ્રન્થમાં કાંઈ ગમે તેની ઋચા તથા શ્લોકો ઉમેરવામાં આવ્યા નથી. માત્ર મનુસ્મૃતિ વિગેરે ધર્મશાસ્ત્રનાં પ્રમાણો અને લોકોને સમજવા માટે સરલ ભાષામાં વિધિ મુકવામાં આવ્યો છે તો સજ્જન ગૃહસ્થોએ હંસક્ષીરન્યાય પ્રમાણે એનો ઉપયોગ કરવો એવી આશા છે.

લી. શુભેચ્છક,

શાસ્ત્રી અંબાશંકર કલ્યાણજી શુક્લ
વલસાડ.

